

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Komissio vaatii nyt käsiteltävässä asiassa unionin tuomioistuinta kumoamaan unionin yleisen tuomioistuimen valituksenalaisen tuomion, antamaan asiassa lopullisen tuomion toteamalla, että asioissa T-454/10 ja T-482/11 nostettujen kanteiden tutkittavaksi ottamisen edellytykset puuttuivat ja/tai että kyseiset kanteet ovat perusteettomia, ja velvoittamaan ensimmäisessä oikeusasteessa kantajina olleet osapuolet korvaamaan ensimmäisessä oikeusasteessa käydystä menettelystä ja tästä muutoksenhausta aiheutuvat kulut.

Valitus koskee kyseisten kantajien vireille panemaa oikeudenkäyntiä, jossa kantajat vaativat kumoamaan (i) komission asetuksen (EY) N:o 1580/2007 52 artiklan 2 kohdan a alakohdan ja liitteen VIII sekä (ii) komission asetuksen (EY) N:o 543/2011 50 artiklan 3 kohdan ja 60 artiklan 7 kohdan.

Ensimmäisessä oikeusasteessa kantajina olivat hedelmä- ja vihannesjalostajat, jotka väittivät, että edellä mainituilla säännöksillä välillisesti sallittiin unionin rahoitus tietyille kyseisten tuottajajärjestöjen jalostustoiminnalle.

Unionin yleinen tuomioistuin katsoi, että kanteet oli otettava tutkittaviksi. Unionin yleinen tuomioistuin totesi, että tuen myöntäminen tuottajajärjestöille, joiden tuote oli tällöin joko järjestön itsensä jalostama tai kolmannen osapuolen sen puolesta jalostama, merkitsi tuen myöntämistä jalostustoiminnalle, joka jäi yhteisiä markkinajärjestelyjä koskevan asetuksen⁽³⁾ soveltamisalan ulkopuolelle. Unionin yleinen tuomioistuin totesi lisäksi, että komissiolla ei ollut oikeutta antaa tukea, jolla syrjittiin sellaisia tuottajia, jotka eivät olleet tuottajajärjestön jäseniä, tuottajajärjestöihin nähden siltä osin kuin nämä harjoittavat jalostustoimintaa.

Komissio väittää, että unionin yleinen tuomioistuin toimi nämä päätelmät esittäessään kolmessa suhteessa virheellisesti.

Komissio väittää ensinnäkin, että unionin yleinen tuomioistuin teki virheen todetessaan, että kantajien kanne oli otettava tutkittavaksi. Komissio väittää, että kyseiset toimet ovat yleisesti sovellettavia sääntelytoimia, jotka edellyttävät täytäntöönpanotoimia jäsenvaltioilta, jotta niillä olisi oikeudellisia vaikutuksia. Lisäksi komissio katsoo, että unionin yleinen tuomioistuin teki virheen todetessaan, että kyseiset toimet koskivat kantajia suoraan. Päättyessään tähän päätelmään unionin yleinen tuomioistuin totesi, että kantajat olivat samassa asemassa kuin valtiontuen saajan kilpailijat. Komissio väittää, että unionin yleinen tuomioistuin oli väärässä tehdessään tällaisen päätelmän.

Aineellisilta osin komissio väittää, ettei unionin yleinen tuomioistuin tulkinnut yhteisistä markkinajärjestelyistä annetun asetuksen säännöksiä oikein eikä erityisesti ottanut asianmukaisella

tavalla huomioon neuvoston komissiolle antamaa harkintavaltaa yhteisiä markkinajärjestelyjä koskevan asetuksen täytäntöönpanosäännösten antamiseksi.

Lopuksi komissio väittää, että unionin yleinen tuomioistuin tulkitse virheellisesti syrjintäkiellon periaatetta, koska sitä pitäisi soveltaa järjestelmiin, jolla myönnetään taloudellista tukea yhteisiä markkinajärjestelyjä koskevan asetuksen mukaisesti.

Siinä tapauksessa, että unionin tuomioistuin hylkää valituksen, komissio vaatii, että unionin tuomioistuin käyttää SEUT 264 artiklan mukaista toimivaltaansa ja lykkää määräyksen vaikutuksia sen vuoden lokakuun 15. päivään saakka, jolloin se antaa tuomionsa. Komissio hakee tällaista määräystä varmistaakseen sen, että määräystä sovelletaan yhdenvertaisesti kaikkiin tuottajajärjestöihin ja ettei se johda siihen, että tuottajajärjestöille koituu kohtuuttomia vaikeuksia.

⁽¹⁾ Neuvoston asetusten (EY) N:o 2200/96, (EY) N:o 2201/96 ja (EY) N:o 1182/2007 soveltamisäännöistä hedelmä- ja vihannesalalla 21.12.2007 annettu komission asetus (EY) N:o 1580/2007 (EYVL L 350, s. 1).

⁽²⁾ Neuvoston asetuksen (EY) N:o 1234/2007 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä hedelmä- ja vihannesalan sekä hedelmä- ja vihannesjalostealan osalta 7.6.2011 annettu komission täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 543/2011 (EUVL L 157, s. 1).

⁽³⁾ Maatalouden yhteisestä markkinajärjestelystä ja tiettyjä maataloustuotteita koskevista erityissäännöksistä 22.10.2007 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 1234/2007 (yhteisiä markkinajärjestelyjä koskeva asetus; EUVL L 299, s. 1).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Bundesgerichtshof (Saksa) on esittänyt 19.8.2013 — Andreas Grund, SR-Tronic GmbH -yhtiön omaisuutta koskevan maksukyvyttömyysmenettelyn selvittäjä, ym. v. Nintendo Co. Ltd ja Nintendo of America Inc.

(Asia C-458/13)

(2013/C 344/74)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Bundesgerichtshof

Pääasian asianosaiset

Vastaajat ja Revision-menettelyn valittajat: Andreas Grund, SR-Tronic GmbH -yhtiön omaisuutta koskevan maksukyvyttömyysmenettelyn selvittäjä, Jürgen Reiser ja Dirk Seidler

Kantajat ja Revision-menettelyn vastapuolet: Nintendo Co. Ltd ja Nintendo of America Inc.

Ennakkoratkaisukysymys

Onko direktiivin 2001/29/EY ⁽¹⁾ 1 artiklan 2 kohdan a alakohta esteenä sellaisen säännöksen soveltamiselle, jolla direktiivin 2001/29/EY 6 artiklan 2 kohta saatetaan osaksi kansallista oikeutta (tässä tekijänoikeuslain (Urheberrechtsgesetz) 95a §:n 3 momentti), jos kyseessä olevalla teknisellä toimenpiteellä suojataan teosten tai muun suojatun aineiston lisäksi myös tietokoneohjelmia?

(¹) Tekijänoikeuden ja lähioikeuksien tiettyjen piirteiden yhdenmukais-
tamisesta tietoyhteiskunnassa 22.5.2001 annettu Euroopan parla-
mentin ja neuvoston direktiivi 2001/29/EY (EYVL L 167, s. 10).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Najvyšší súd Slovenskej republiky (Slovakia) on esittänyt 19.8.2013 — Milica Široká v. Úrad verejného zdravotníctva Slovenskej republiky

(Asia C-459/13)

(2013/C 344/75)

Oikeudenkäyntikieli: slovakki

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Najvyšší súd Slovenskej republiky

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Milica Široká

Vastapuoli: Úrad verejného zdravotníctva Slovenskej republiky

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko Euroopan unionin perusoikeuskirjan 35 artiklaa tulkittava eurooppalaisen oikeusperinteen mukaisesti siten, että jokaisella kyseisen oikeuden haltijalla on oikeus valita, hyödyntääkö hän ennalta ehkäisevää terveydenhoitoa ja sairaanhoitoa vai kieltäytyykö niistä, riippumatta kansallisessa lainsäädännössä ja kansallisissa käytännöissä vahvistetuista pakollisista ehdoista, vai estääkö Euroopan kansalaisten terveyden suojelun korkeaa tasoa koskeva yleinen etu yksilöä tekemästä tällaista valintaa?
- 2) Onko Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 168 artiklaa, etenkin sen 1 kohtaa ja 4 kohdan c alakohtaa, tulkittava siten, että ihmisten sairauksien ja tautien ehkäisemistä sekä fyysistä ja mielenterveyttä vaarantavien tekijöiden torjuntaa koskeva unionin tavoite on esteenä sille, että Euroopan kansalainen kieltäytyy niin sanotuista pakollisista rokotuksista, koska tällainen toiminta uhkaa kansanterveyttä?

- 3) Onko Euroopan unionin perusoikeuskirjan 33 artiklan ja yhteisestä valtiosääntöperinteestä johtuvaa yhdistävää periaatetta koskevan Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 6 artiklan 3 kohdan mukaan vanhempainvastuu, jonka perusteella vanhemmat vastaavat alaikäisille lapsilleen annettavasta hoidosta, etusijalla terveydensuojelua koskevaan yleiseen etuun nähden?

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Consiglio di Stato (Italia) on esittänyt 23.8.2013 — Stanley International Betting Ltd ja Stanleybet Malta Ltd v. Ministero dell'Economia e delle Finanze ja Agenzia delle Dogane e dei Monopoli di Stato

(Asia C-463/13)

(2013/C 344/76)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Consiglio di Stato

Pääasian asianosaiset

Valittajat: Stanley International Betting Ltd ja Stanleybet Malta Ltd

Vastapuolet: Ministero dell'Economia e delle Finanze ja Agenzia delle Dogane e dei Monopoli di Stato

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko SEUT 49 artiklaa ja sitä seuraavia artikloja sekä SEUT 56 artiklaa ja sitä seuraavia artikloja ja Euroopan unionin tuomioistuimen (yhdistetyissä asioissa C-72/10 ja C-77/10) 16.2.2012 antamassaan tuomiossa vahvistamia periaatteita tulkittava siten, että ne ovat esteenä sille, että tarjouskilpailun kohteeksi asetetaan toimilupia, joiden kesto on lyhyempi kuin aiemmin myönnettyjen lupien kesto, kun kyseinen tarjouskilpailu on järjestetty joidenkin toimijoiden laittomasta tarjouskilpailujen ulkopuolelle sulkemisesta johtuvien seurausten korjaamiseksi?
- 2) Onko SEUT 49 artiklaa ja sitä seuraavia artikloja sekä SEUT 56 artiklaa ja sitä seuraavia artikloja ja Euroopan unionin tuomioistuimen (yhdistetyissä asioissa C-72/10 ja C-77/10) 16.2.2012 antamassaan tuomiossa vahvistamia periaatteita tulkittava siten, että ne ovat esteenä sille, että tarve järjestää toimilupien myöntämisyjärjestelmä uudelleen yhdenmukais-
tamalla toimilupien voimassaolon päättymisajankohdat katsotaan riittäväksi syyksi rajoittaa tarjouskilpailun kohteena olevien toimilupien kesto aiemmin myönnettyjen toimilupien keston verrattuna?